

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solških ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Slov. dijaška zveza.

V soboto 25. julija ob 4h popoldne se je vršil v prostorih g. Vuče pri Sv. Luciji shod z dnevnim redom: pogovor o »slov. dijaški zvezi« za Goriško. Navzočih je bilo nad dvajset abiturientev in visokošolcev, nekaj bogoslovcev, domači g. župnik in zastopstvo telov. odseka v Idriji.

Sklicovatelj pozdravi navzoče, v prvi vrsti domačega g. župnika, nakar predlaga za predsednika iur. Kemperle, ki začrtavši pomen in namen sestanka otvori zborovanje. Predsednik »Slov. dijaške zveze« iur. Česnik začrta v krogkih, jedrnatih besedah razvoj, pomen in smoter »Zveze«. Njegov govor so navzoči z zanimanjem poslušali in med splošnim navdušenjem sklenili, da bodo nepremakljivo in vedno odločno delovali v vresničenje programa, ostali vedno zvesti ideji narodni, katoliški in demokratični.

G. župnik Fabijan nazdravi dolecem, izrazi veselje nad tem, da so izbrali v zborovanje ravno njegovo duhovnijo in želi dobrih uspehov.

Z ozirom na obmejno stališče Slovencev na Goriškem utemeljuje phil. Pregelj pomen točke narodnost in z ozirom na globoko pronicanje social. demokratizma priporoča temeljito študiranje socialne stroke in večkratno predavanje o tej velevažni zadevi moderne struje. Predsednik iur. Kemperle občeita nato pomen, potrebo in namen društva za Goriško. Soglasno se je sklenilo, da se ustanovi podružnica »Slov. dijaške zveze« za Goriško. Ustanovni shod se vrši 21. avgusta. Pripravljalni odbor je sledeči: predsednik iur. Kemperle, podpredsednik teolog Remec, tajnik abit. Mozetič.

Končno je sledilo še nekaj govorov. Abiturient Munih zahteva nujno delo in priporoča več stika med dijaštvom, več občeivanja visokošolcev s srednješolci. V informativnem smislu je govoril bogoslovec Pahor, ki je tudi nazdravil »Zvezi« in navzočemu predsedniku, dalje Česnik, Kemperle i. dr.

Pogovor je trajal nad dve uri in je končal med največjim navdušenjem, ki dokazuje, da niso bile na shodu besede glavna reč, temveč je dijaštvo vodil resen namen. Razpoloženje je bilo najprijaznejše, splošna zadovoljnost je vla-

dala pri zborovanju. Na svidenje pri ustanovnem shodu!

Grozna tragedija v Trstu.

O groznem umoru v Trstu in o morilecu Foedrnspergu se poroča: Interesanten je strogi in vzorni, da, pretirani red, v katerem je Foedran držal svoje stvari. Pisma so bila shranjena po datumu in dopisovalcih; na sprejetih pismih je datum odgovora na iste. V kleti so stare »N. F. Presse« spravljene po zaporednih številkah. Celotni surov papir, kakorinega je rabil za omote, je v kleti spravljen z največjim redom. Tudi cigaretni odpadke je shranjeval; našlo se jih je par tisoč. Gotovo je, da je Foedrnsperg jako nabražen. Vešč je zlasti mnogim jezikom in ima neko posebno nagnjenost za tehnične vede. Tako se je našlo v njegovi knjižnici raznih strokovnih inženirskih knjig. Interesantno je, da se v knjižnici nahaja zbirka v več zvezkih »o torturi«. To bi tudi pričalo o njegovem nagonu k grozovitostim. Nastal je sum, da je Foedrnsperg v zvezi z nekim senzacionalnim tržaškim zločinom, ki je bil izvršen predianskim in je ostal še vedno tajnost. Pojavlja se tudi sum, da je bil Foedrnsperg morilec tržaških kočijžev. Preiskava se vrši tudi v tej smeri. Glede skrivne vdove Celičeve pri umoru pevke Fabry se ne more reči še ničesar, vzhic temu, da je med ljudstvom razširjena govorica, da je ona nesla glavo umorjene v morje in da je ona počistila okrvavljeno stanovanje. Celičeva je pripovedovala, da jo Foedrnsperg poroči. V soboto zjutraj je Celičeva šla na stanovanje Foedranovo, in tu je prišlo med njima do burnega prizora, bržkone radi tega, ker je zvedela, da ima Foedran novo razmerje z žensko ki je bila potem umorjena. Foedran, katerega je ugojalo brezpotelno življenje, je bil vled goričmenjenega prepira potrt in bržkone je sklenil znebiti se ženske, ki jo je bil malo dni prej privedel v hišo ter se polastiti njenih draguljev (v vrednosti kakih 3000 K) in njenega denarja. Hotel se je polastiti dragocenosti, da bi se poročil z vdovo Celičevo, ki je tudi imela nekoliko denarja. Je li bil o tem s Celičevo spo-

razumljen? Posebna komisija se je podala na stanovanje Foedranovo v Rojano, kjer je vse natančno preiskala. Našla je za aretiranca uničujočega materiala, kakor smo že poročali. Komisija je našla obleko, na kateri so bili sledovi krvi, ki jo je Foedran imel v trenutku, ko je izvršil zločin. Na vrtu pod hišo so našli pepel, ki je očitno prihajal od obleke, ki jo je imela nesrečna ženska na sebi, ko je bila umorjena in ki jo je morilec sežgal in pepel zakopal na vrtu, da bi se izgubil vsak sled. V ponedeljek popoldne je bil Foedran na kosilu pri vdovi Celičevi. Obedoval je z veliko slastjo, se šalil in se smejal. Po 1. uri je odšel in kakor znano, so ga zvečer aretirali. Prišlo je poročilo iz Trsta, da so Celičevo izpustili iz zaporu, ker se je sum, da se je udeležila umora, izkazal kot neopravičen. Poročali smo, da je po papirju, v kateri je bila zavita glava, prišla policija na sled zločinu. To je res, ali treba pojasniti, kako se je to zgodilo. Papir ni bil notni papir, marveč debel papir za omote, premočen od vode. Policijski uslužbenci, ki so omot pri skovali, so našli na papirju dve etiketi, raztrgani in premočeni ter počtni pečat. Na prvi etiketi, to je na polovici te tiskane etikete je bilo čitati besede

BOSW

druga pisana etiketa kakor naslov naročnika:

HERRN
FOEDER

Počtni pecat je imel ime mesta pošiljatelj: Wien z datumom. Policijski uslužbenci so takoj sodili, da je morala neka dunajska trdka poslati v omenjenem papirju, v katerem je bila zavita glava, kako stvar, so pregledali dunajski imenik trgovskih trdk in tako so doznali, da se nahaja, v 1. dunajskem okraju Wollzeile 1, protokolirana trgovina z muzikalijami: Bosworth & Comp. V. Kratochwill Nachf. Na to so takoj telefonirali na Dunaj policijski oblastniji, naj poizve pri omenjeni trdki, komu da je dne označenega na pečatu, poslala blago. Ime naročnika, da začnjenja s: Foedr. Tako je policija doznala polni naslov: Julija Foedrana pl. Foedrnsperga. Foedrnsperga so peljali policaji v staro mesto, kjer je prodal dragocenosti svoje žrtve ter so ga konfrontirali

s starinarji in starinaricami, ki so ga izpoznale. Pri odhodu so starinarice morilec psovale in ga ometavale s krompirjem in gnilimi jajci.

Pogreb pevke Fabry se je vršil dne 29. t. m. ob 10. uri zjutraj. Ljudstva je bilo toliko, da ga je morala policija na konjih zadrževati. Pogreb je bil cerkven.

Foedrnsperg je bil l. 1902 na Dunaju za diurnista pri tehnični direkciji državnih železnic. Imel je 2 K 40 vin. plače na dar. Nosil se je jako elegantno in imel vedno oprava s pevkami itd.

O tajinstvenem dogodku na Dunaju poroča »N. F. Presse« sledeče: Foedrnsperg je na Dunaju kot železniški uradnik postal prijatelj z dvornim uradnikom Adolfom pl. Rothmund. Seznanila sta se pri Ronacherju. Rothmund je imel znanje z neko sestro Foedrnspergovo, Olgo, ki je pri Ronacherju prodajala rože. Toda Rothmund je že leta 1902. prepovedal Foedrnspergu posecati njegovo hišo, ne ve se zakaj. Rothmund je nato 20. decembra omenjenega leta nekam odpotoval, drugi dan pa je Foedrnsperg na čuden način poizkusil priti v hišo. V stanovanju sta namreč ostali samo 63-letna sobarica Rothmundova, Nina Galatin, katere je Rothmunda zelo prijemala, ker je imel znanje s Foedrnspergovo sestro, in dekle. Najbrže se je Foedrnsperg hotel zato maščevati nad sorodnico Rothmundovo, kateri je na njeno prigovarjenje pustil znanje s Foedrnspergom in njegovo sestro Foedrnsperg je namreč najel dva težaka, ki sta šla z njim na stanovanje. V veži sta našla velik zaboj. Foedrnsperg je preje dal težakom nekaj napitnine in jima velel, naj gresta predno težki zaboj poročeta, izpit vsak en »štampel«. Medtem ko sta težaka bila odsotna, je Foedrnsperg zlezal v zaboj, ki je imel umetno sestavljeno ključavnico. Težaka sta, ko sta nazaj prišla, težki zaboj pobasala in ga odnesla — bilo je že pozno zvečer — v hišo Rothmundovo. Foedrnsperg jima je bil celo naročil da naj zaboj neseta v spalnico 63 letne Rothmundove sorodnice, iz česar se da sklepati, da je imel namen jo umoriti ali pa morda samo oropati. Toda gospa zaboja ni hotela sprejeti. Težaka sta ga pustila v veži. Policija je za to kmalu izvedela, ker je namreč Foedrnsperg takoj odrinil z

LISTEK.

Začrtana povest.

— D. L. —

Med knjigami, katere sem ji posodil in mi jih je spet vrnila, sem dobil popisano polo papirja. Vrniti jo nečitano v njene roke, to mi je branila moja radovednost. Čital sem in list — ohranil. Mogoče mi oprsti, ko zve, da sem si ga prilastil in še celo — objavil. Sicer pa sem že pripravljen na pokoro za pregrešek. —

* * *

»Zadnji raztrgani oblaki, ki so še pluli po nepričakovani nevihti čez nebo proti jugu, so se kmalu razpršili in večerno sonce je obsijalo visoke Dolomite. Strmi vrhovi z dolgimi zarezami so moleli v azur in nekako ponosno gledali sem po široki ravani.

Stopila je takrat na prag in se ozrla po nebesu. Javno je bilo obzorje

in na vrhovih visokih akcij so lesketali žarki zahajajočega solca. Lahek piš je že v sunkih zavel med gosto vejevje, da so padale debele kaplje raz nje.

»Pogledam na vrt«, je dejala polglasno. »Resede in nageljčki niso dobili gotovo niti kaplje dežja«.

Vzela je poln vrč vode in šla na vrt.

Na dolgi gredici ob sosedovem zidu so cvetele različne cvetlice. Posebno vabeče so se priklanjali nageljčki raznovrstnih barv. A na robu gredice so duhte svetlo pisane vijolice.

Zemlja je bila suha.

»Davno bi že morale vsahniti, da vas ne zalivam«, je pomislila. Nagnila se je k vsaki posebj, jo poduhala in ji varno prilila. Prišla je do konca gredice. Pod nizkim zimzelenom je rastel v lončku lepo zeleneč nagelj.

Zalila mu je in si ogledala njegov vršček.

»Ta sem mu ga utrgala tistikrat«.

In v njeno dušo se je vkradel sladak spomin. Tako tiho je prišel iz daljne dalje in jo objel, kakor se spusti prvi mrak na ravan.

»Ljubim te, Milena!«

Bil je lep predvečer. Akacije ob V. pavi so si povedale že vse pravljice. Stale so tiho kloneč vrhove čez mirno vodo.

Milena je stala na hodniku in zrla med nje. Gledala je, kdaj se bodo razmaknile veje na bregu in zdaj se bo prikazala nji draga oseba na stezici.

Ni čakala dolgo. Zašustelo je v vejevju in nekoliko časa pozneje je bil pri nji.

»Koj moram nazaj, Milena!«

»Saj nisi niti došel še«.

»Čakajo me na oni strani in sem jim obljubil«.

Pogledala ga je z žalostnimi očmi. Pol radosti in sreče ji je ukrad s temi besedami.

»Po obljubljeni nagelj sem prišel, Milena«.

Šla sta na vrt. [Ob dolgi gredici sta postala in Milena mu je kazala cvetove.

»Pisanega?«

»Rdečega«.

Stopila je k zimzeleni: »Tega tedaj?«

»Da, kako je krvavo rdeč«.

Utrgala ga je in mu ga dala. Vzela ga je in poduhala.

»Kako prijetno diši, kakor da bi govoril: Ljubi te, Milena«. Dejal je tiho, a ona ga je razumela.

Odšel je takrat hitro. Izginil je spet v vejevju in odplul s čolnom čez Vipavo...

»Milena!« Mati je zaklicala.

Vzbudila se je iz sladkega spomina in nekako nevoljna odšla iz vrta.

* * *

Bili sve prijatelji. Došla je mnogokrat k meni, ko sem prišla zvečer domov.

(Dalje pride).

Dunaja in sta težaka, ki sta šla k njemu po denar, pa ga nista našla, to naznanila policiji. Policiji se je stvar zdela sumljiva in je tudi kmalu na to prišla, da je Foedrangsperg sam bil skrit v omenjenem zaboju. Uvedla se je preiskava, ki pa ni vedla do rezultatov. Sam je dejal, da je hotel Rothmunda za šalo presenetiti in ker je policija vedela, da da sta bila prijatelja in so ji druge stvari bile neznane, niso mogli ničesar gotovega sklepati. — Foedrangsperg je oženjen in živi ločen od žene; žena živi na Ogrskem in ima baje s Foedrangspergom nekaj sinov.

Zdi se, da je Foedrangsperg tudi v Trstu iz nabiralnikov kradel pisma in znamke, kakor je to delal v Ljubljani kot majhen deček; kajti našli so v Rojani v njegovem stanovanju cele kope pisem. — Po izvršenem umoru — nekako po 10. dopoldne v soboto, so ga videli ob 11. uri 30 minut. Bil je zelo vesel in si mel roke. — Glavo pevkinjo je moral morilec v morje vračiti v noči od nedelje na ponedeljek in sicer ne mnogo preje, ko so jo našli, kakor trdijo strokovnjaki in potapljalci, ki so videli, kje je ležala. — Morilec Julij Foedrangsperg je bil zaradi tatvin na ljubljanskem gradu že dve leti zaprt.

V celici je morilec mirar, ima dober tek in še vedno taji. — Neki častnik v Trstu je izjavil, da Foedrangsperg sicer ni bil častnik, pač pa narednik, pa je bil spoden. Tudi plemiški naslov nosi po krivici. — Celič, kjer je Foedrangsperg stanoval in s katero je bil v gotovih odnosih, je pripovedovala, da je Foedrangsperg v ponedeljek pri kosilu, ko je že ves Trst govoril o glavi, dobljeni v morju, dejal na njeno vprašanje, kaj on k temu poreče: „To so stvari, ki se tudi zgode, kaj se vse lahko zgodi.“

Vdovi Celič, pri kateri je stanoval, je pravil, da je pevka, katero je on v hišo privlekel, pravzaprav žena ozir. ljubimka nekega njegovega prijatelja, ki jo ni imel drugam „spraviti“. Po umoru je Celičeva na Foedrangspergu zapazila, da je hudo opraskan in mu je tekla kri iz nosa. Vprašala ga je, odkod to, pa si je izmislil, da ga je zdelala prijateljica zato, ker je njen „prijatelj“ neznanokam pobrisal, njo pa pustil obsedeti, ona pa da je Foedrangsperga dolžila, da je tudi on kriv „prijateljevega“ bega in zato da se je vanj zakadila. — Foedrangsperg je zvit tiček in še zdaj taji, da celo preti policiji, da se bo pritožil, ker ga po krivici drži v zaporu. „Upam, da bo kmalu konec te komedije“ — tako je dejal sodniku. Policijskim agentom, ko so prišli preiskovat stanovanje, ni hotel dati ključa, češ, da ga ima njegov prijatelj ki z njim stanuje. Ta prijatelj da je gotovo odnesel ključ. Stanovanje se ederli siloma. Celičeva je v soboto popoldne ob 10. uri čula na vrtu prepir v Foedrangsbergovi hiši. Pevka je govorila nekaj, da hoče odpotovati in imeti denar. Drakrat je zavpila, nato vtihnila. Foedrangsperg je, ko ga je vdova vprašala, zakaj sta se prepirala, odgovoril, da je hotela denarja. Celičeva je tudi povedala, da je Foedrangsbergova žena umrla pred tremi leti; ima dve hčeri, Eleonoro, ki je stara 14 in Marijo, staro 8 let. So v samostanu zagrebških redovnic v Drinopolju. Otroka sta mu nedavno pisala, naj jih vzame seboj, kakor jima je obljuboval.

„W. A. Z.“ poroča, da je zelo opravičen sum, da je Foedrangsperg tudi morilec kočijazev Mohoroviča, Praznika in Vidava.

Dopisi.

Iz Loga pod Mangartom. — Komur je dobro znano, kaj pomeni za hišo in družino zguba očeta vzdrževalca, mora opozoriti iz človekoljubja in varnostnega ozira prizadete činitelje, da preti uslužbencem pri erarskem rudarskem podjetju v Logu neizogibna smrtna nevarnost, ko se jim je podati ob hudem vremenu in nevihti v smeri k

plazu, ki se nahaja pod navpičnimi skalami, da tam nabrane smeti iz vodohrambe odstranijo, ki silijo v erarski vodovod. Posebno ob takih prilikah pada kamenje iz visokega skalovja in preteča nevarnost bi se lahko odpravila, ako bi se postavilo na nevarnem prostoru zadostno število lesenih stebrov in je pokrilo z močnimi dilami. Žalibog nobeden se ne vzdigne, da bi se za nas kaj potegnili in nas rešili smrtnega strahu. Tudi se ne drzemo, da bi se sami oglasili, ker bi nas nekdo, sedaj stanujoč v Logu, morda preganjal in s tem bi trpel mogoče naš zaslužek. Če bi za to nevarnost zvedeli orožniki, gotovo bi na pristojnem mestu napravili tozadevno ovadbo. Tudi menda ni prav, da rudarski uslužbenci pri električnem stroju imajo nepretrgano službo 12 včasih 24 ur, dočim drugi rudarji delajo samo 8 ur. Tukaj bi bilo potrebno in umestno nastaviti še tretjo delavno moč.

Podmelec. — V „Soči“ št. 87. si zopet hladijo nekateri svojo jezo nad menoj in mi obrekljivo očitajo, da sem nalagal g. župnika.

Če sem ga nalagal, imejte, napredni raki, toliko korajže, in zahtevajte od mene, naj preklčem „svojo laž, ki mi jo očitate; dokler pa tega ne storite, stavi sami lažniki.

Kje so tisti ki lažejo, poprašate lahko ono osebo, katero sem jaz 17. t. m. prisilil, da je morala pismeno preklicati kar je govorila.

Pismo je še pri meni na razpolago. To, glejte, priča, da je pri nas resnica in korajža, pri vas pa patenta za laži in „flauznarski aparat“.

Zaradi „flauz“ nisem še dosedaj nič preklicaval in tudi ne bom, kakor upam.

Petintrideset podpisov so trije zalužni možje v 14. dneh priberali za podporo jalovemu dopisu v „Soči“, ker se sam dopisnik podpisati ne upa.

Če vas je sovražnikov župnikovih tako malo, storite najbolj pametno, da se skrijete in ne vznujate smeha po fari s svojimi podpisi.

Saj so se podpisali nekateri, kateri mene osebno še ne poznajo ne, in tudi jaz ne njih. Ne vem, odkod jih je veter sem prinesel in kam jih danes ali jutri odnese. —

Zato jih pomilujem, da se kar tje v en dan podpisujejo proti osebam, ki jim nič nočejo in jih po nič ne vprašajo.

Kot prvi je podpisan znani veliki „flauznar“ in kimovec g. nadučitelja P... kateri ve tako dobro, kdo ima sukno in dedščino po duhovnikih, kakor jaz. To je napredna hvaležnost do duhovnov. Da sem v želodu marsikomu drugemu izmed podpisanih to vem, in sem prav zadovoljen, ako so me kar hitro iznebi.

Nič ne mislite, da se jaz „Soče“ bojim. O ne, saj sem se v mladih letih večkrat v njej kopal, le verzite me še noter, pa pgrabite me spredaj, in ne za hrbtom, potem vam že že pokažem kaj vem in znam.

Jakob Kuštrin.

Otalež. Neki Ivan Svetik pere v „Soči“ od 25. julija t. l. zamorca in se pri tem brez povoda zaganja v me s pravo socialno-demokratsko oliko. V sebi čuti „dolžnost braniti resnico, hčerko božjo; a kljub temu laže: 1. „da je dal načrte za nov farovž napraviti prejšnji župnik že pred kakimi petimi leti“ (— jaz jih vsaj do danes še nisem videl —); 2. da je bil pri konkurenčni obravnavi 31. januarja 1907 navzoč tudi „klerikalec“ Franc Kacin; 3. da je Franc Dolinar (?) v stavnem odseku, in 4. da je „župnik Buda oklical v cerkvi, da se namerava zidati župnišče s pristavkom, da se morejo v teku 14 dni vložiti proti temu pritožbe“.

Resnica pa je, da je cerkljansko starešinstvo, po naročilu c. kr. okrajnega glavarstva v Tolminu od 12. decembra 1905, št. 19073, v seji dne 10. januarja 1906 enoglasno sklenilo, da se v Otaležu sezida nov farovž, in ta sklep je bil, vsaj formalno, enoglasno odobren tudi v sejah 2. marca in 17. junija 1907, pri

katerih je bil menda navzoč tudi Ivan Svetik. Kljub temu pa je bila, po § 57 postave od 7. maja 1874 in razsodbi upravnega sodišča od 27. junija 1898 št. 6886, neobhodno potrebna konkurenčna obravnava, katero je odredilo isto glavarstvo z odlokom od 22. jan. 1907, št. 14783, za dan 31. jan. i. l. v kuratnem uradu v Otaležu. Tedaj je bil še čas za ugovore — upravno sodišče 13. f. br. 1901, št. 1142 — in ker so imeli „naprednjaki“ s predsednikom 4 starešine, „klerikalec“ pa le 3, ker Franca Kacin ni bilo zraven, kakor resnicoljub Ivan Svetik lažljivo trdi, je bila zanje to pač ugodna prilika, pokazati, da „poznajo druge časovne potrebe, ko zidati farovže“. Saj so le zastopniki občine imeli tedaj sklepajoči glas — (upravno sodišče 3. marca 1898, št. 1167) —; tam navzoči stavbeni odbor je bil le starešinstvene sklepe izvršujoči organ — (deželna postava od 29. nov. 1863) —, in brez sklepajočega glasu je bil tudi zastopnik cerkve, ki, po odloku vže imenovanega glavarstva od 19. dec. 1905, št. 15073, ne bo mogla nič prispevati k zgradbi farovža. Kot večina so imeli torej „naprednjaki“ vso moč v rokah, in ako bi bili tedaj rekli „ne“, bi farovža najbrže ne bilo še. Mesto tega so molčali, ker niso poznali svojih pravic, in so podpisali, brez ugovora predsednika „naprednjaka“ nemški sejni zapisnik, ki določa, da je nov farovž potreben, da se sezida na parc. št. 1612 da se bo plačeval 25 let in da se zanj proračunjene stroške K 20086 99 ne sme prekoračiti. Ivan Svetik gotovo zna, da se je tem „naprednjaškim“ željam ustreglo v vsem obsegu in glede zadnje točke še bolj ugodno, kakor so tedaj zahtevali; zato je pač uganka, kaj hoče z dopisom, za katerega nosi on sam odgovornost, dasi ni zrastel na njegovem zelniku.

Nemerodajna je tudi Ivan Svetikova sodba o „duhovnih gospodih“. Saj pod judovskim vplivom stoječa socialna demokracija, ki pozna svet le iz „Naprej-a“, „Rdečega Prapora“, „Delavskega Lista“, itd., bo prej priznala, da ima Rotšild nekaj milijonov, kakor, da tudi katoliška duhovščina kaj stori v prid človeštva. Vabim pa s tem Ivana Svetik k sebi v Otalež h. št. 96, da mu takoj povrnem vse, kar je on do sedaj izdal za moje „malo delo ali bolje za moje brezdelje“; in si za svojo osebo, od danes naprej odločno prepovem vsak prispevek v enake namene od njegove strani.

Toliko, prvič in zadnjič, na naslov Ivana Svetik, radi javnosti. Za naprej ne pomočim več peresa v ta namen. Mislim namreč, da bilo pod mojo častjo, polemizirati s človekom, ki je dne 3. febr. 1906 javno pri Jerebu v Otaležu, označil svoje delo in delo svoje stranke z uničujočo obsodbo: „Nam ni za drugo, kakor samo, da nagajamo.“ Kdo je ta, Ivan Svetik? Olgovorite na to jasno in določeno! Pika!!

Otalež, 31. julija 1908.

B u d a.

Politični pregled.

Preosnova ministerstva.

Z ozirom na vest, ki jo je prinesel praški „Čas“, da se bo naš min. kabinet popolnoma parlamentiziral, torej nadomestil baron Bienenrth in dr. Klein s parlamentarcema, se z Dunaja poroča, da je to resnično le, kar se dr. Kleina tiče, ki sam ni rad minister in tudi ni vzlic svoji veliki juristiški vednosti nič kaj priljubljen. Minister za notranje zadeve, Bienenrth, pa čisto gotovo ne odstopi, ker je izrečna želja, če ne celo zahteva krone, da moravoditelj notranjih zadev biti več in nepristransk uradnik, ki stoji nad političnimi boji.

Darovi.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: župaastro v Kojkem prispevek 75 K.

Preplačila za IV. zvezek S Gregorčičevih poezij so nadaljedošli: Franc Zucchiatti, Madana 80 v, M. Snole, poštarica Loka 30 v, dr. Ant. Pavšič, sod. svetnik Trst K 280, J. Guntar, veleposestnik Šnarje K 280.

Za Gregorčičev dom:

štirje pevci svoj honorar K 8, duhovščina zbrana na dokanijski konferenci v Komnu 37 K.

Novice.

Kat. nar. dijaki v Devinu. Devin je v narodnem oziru v jako veliki nevarnosti; italijanski vpliv raste od leta do leta, vnunje lice te jepe obmorske vasi je veliko bolj italijansko kot pa slovensko narodno. Bli mora skrb zavednih goriških Slovencev, da s skupnimi močmi podpiramo in izpodbujamo sobrate, ki jim grozi narodni sovražnik. Gotovo je torej vse hvale vredna misel naših goriških dijakov, da pripravijo devinskim Slovincem knjižnico. Saj pač nihče ne dvomi, da je želja po izobrazbi izmed najplemenitejših človekovih nagnenj — a da zamrje, ako ne dobiva sredstev v duševni hrani. To zdaj ponuja Devinu knjižnica, ki jo otvori „Slovenska dijaška zveza“. Izobraženo ljudstvo pa nikdar ne bo klonilo pred tujcem, marveč mu bo zavestno stalo nasproti v obrambi svoje narodne posesti. Zato je geslo krščansko socialnega dela za narod: dvigniti ljudstvo po нравnosti, izobrazbi in gospodarski moči, potem bo tisto zvesto veri in narodnosti.

Delu za te ideje se je pridružilo naše dijaštvo in pri tem delu ga radi vidimo. Naša dolžnost pa je, da z obilno udeležbo pri veselici v Devinu prihodnjo nedeljo pripomoremo dijaški prireditvi do popolnega moralnega in gmotnega uspeha. Začetek veselice ob 4. popoldne.

Umrl je v Trstu dne 31. jul. ob 2h popoldne g. šolski svetnik Janez Jesenko, prof. v pokoju. Rojen je bil v Poljanah na Gorenjskem 7. oktobra l. 1838. Službo je nastopil prvič l. 1863 kot suplent goriške gimnazije. Učil je zgodovino in zemljepis. L. 1899 je šel v pokoj. —

Jesenkova delavnost se razteza na dvoje strok, na zemljepisno-zgodovinsko, pa leposlovno, in pričuje o njegovi ne navadni marljivosti. Lpe zasluge ima Jesenko za šolsko slovarstvo z ozirom na zgodovinsko in zemljepisno stroko, ker je priredil potrebne knjige. Zemljepisnih del je priredil šest; Mali in Veliki občni zemljepis, Zemljepis za I. ter II. in III. razred srednjih šol, oba v dveh izdajah, potem Arstro-ogrsko monarhijo; Občno zgodovino v treh zvezkih v manjši in večji izdaji, večinoma vse ne svoje stroške. Njegovo delovanje obsega celo četrstoletje, od 1865 l., ko je bil suplent na goriški gimnaziji, do 1890 l. Najvažnejša knjiga je njegov „občni zemljepis“ 1873. Knjiga, primerna ne samo raznim šolam nego tudi vsakemu omikanemu človeku, obsega zvezdoznanski, prirodnoznanski in državnoznanski zemljepis.

Janez Jesenko je v izpodbujevalen vzgled napisal 16 sestavek: „Massimo Azeglio, jeden največjih rodoljubov italijanskih našega časa“ in koreniti spis: „Zemeljski potresi“ ter je prevel več znamenitih romanov na slovenski jezik. Z veliko pohvalo omenja Stritar v svojem „Zvonu“ lepi Jesenkov prevod angleškega romana: „Župnik Wakefieldski“ ter povdarja, kako lepo ga je znal Jesenko prirediti za slovensko občinstvo.

Pogreb blagopokojnika se bo vršil jutri v nedeljo ob 10. zjutraj iz hiše žalosti v cerkev Sr. Antona in potem na pokopališče Sr. Ane. R. i. p.!

Svojo veliko ljubezen do delavstva je pokazala četrtkova „Soča“. Kar v uvodnem članku piše o medvoškem štrajku ter kaže neprikrito veselje, če bi slučajno delavstvo moralo odnehati. Iz vsega članka smo dobili tak vtis, da moramo reči: „Soča!“ Povej nam, za koliko vsoto si kupljena, da si skočila delavcem za hrbet? Najbolj zagrizeni in

podkupljivi judovski list bi ne bil tako grdo izdajal delavcev, kakor to dela „Soča“. „Da le nese, pa je dobro!“ — „Vse naj hudič vzame, če liberalci nima besede zraven!“ — To dvojje načel izvršuje „Soča“ do pičice. Delavstvo sedaj ve, kje ima iskati svoje najhujše sovražnike.

Učiteljske vesti. — Nameščeni so po c. kr. okr. š. svetu za gor. okraj sledeči učitelji, oz. učiteljice: Solkan: Bajt Franc; Ajdovščina: Plesničar Pavel; Rihemberk: Pavlica Urh; Bukovica: Musič Anton; Plave: Turk; Podgora: Zorn Emil; Črniče: Baša Franc; Branica: Banko; Št. Tomaž: Zgonik; Gabrije: Drogenik; Čepovan: Berce Josip; Orehovlje: Lovrenčič Alojzij; Vogrsko: gđ. Štrel Jadriga; Bukovica: Plesničar Zofja; Sv. Križ: Mrevle Gabrijela; Ložice: Gabrijelčič; Lokve: Stepančič; Solkan: Jug Ana; Vrtojba: Lasič; Ljupca-Zavrh: Vodopivec Josip; Vitorlje: Murovec; Prvačina: Krmac Ljudmila; Črniče: Srebrnič; Rihemberk: Farlani Olga; Štandrež: Bandelj Vinko; Vedrijan: Toroš Pavel; Zapotok: Toroš Josip; Zalošče: Golja Franc.

Smrtna kosa. — Danes po polnoči ob 2. uri 15 minut je umrl v Gorici g. Ivan Jakovski, profesor pokojn v starosti 69 let. N. v m. p.

Brzljavih pozdravov na škofje-loško skupščino je došlo mnogo. Iz Gorice sta došli sledeči dve brzljavi:

Gorica. Knečka zveza za goriški okraj pozdravlja skupščino, želeč mnogo probude za Goriško. — Lutman, predsednik. —

Gorica. Zadržana po zborovanju v duhu z Vami kliče: Črsto naprej pod trobojnico s križem na vrhu. — Poslanec Fon, dr. Breclj.

Liberalci in Nemci. — Dnevnik slovenskih liberalcev pridno pobira stopinje za nemškimi listi. Zadnji teden je vzel v varstvo mariborskega protestantovskega pastora ter napadal katoliškega duhovnika dekana Gaberca. Sovraštvo naših liberalcev do katoliške stvari je tako veliko, da rajši hodijo tudi za Nemcem, če je le nasprotnik katoliške vere, kakor pa za Slovencem. Najprej so liberalci, in le če kaj nese, tudi narodni!

Novi goriški župan. — Za župana je izvoljen Jarij Bombig, dozda podžupan.

Marani je moral kot župan odstopiti. Tako je zahtevala od njega tista ekstremna laška klika, ker je bil še premalo sovražen Slovencem. Da so ga volili v kljub odpovedi za župana, ne pomeni ničesar; hoteli so tako lepo prikriti njegov prisiljen odhod. Slovencem je sicer precej vseeno, kdo izmed Lahov je v Gorici za očeta župana; a to pa moramo vendar le reči, da ima gotovo oče Jarče Bombič stokrat manj smisla za ljudske potrebe, ko ga pa je imel Marani, akoravno se tudi ta ni mogel hvaliti s prav posebnim umevanjem ljudskih teženj in potreb. Začeli bodo z gonjo proti Slovencem; pa to bo dobro. Se bodo zaspenci saj poprej zdramilili. In tako bo čimprej konec iredentovski slavi v Gorici.

Vabilo. — Podpisano predsedništvo vabi na prvi združni sestanek, ki bo prihodnji četrtek dne 6. avgusta od 10—12 predp. v prostorih hotela „Central“. Zdržni sestanki bodo od zdaj naprej redno vsaki prvi četrtek v mesecu. Na prihodnjem sestanku bo razgovor o knjigovodstvu, zlasti z ozirom na blagovni promet, ki raste v naši organizaciji od leta do leta. Sestanka naj bi se prav gotovo udeležili gg. predsedniki, tajniki, knjigovodje naših zadrug, pa tudi drugi, ki se zanimajo za združništvo. Na željo, ki so jo nekateri izrazili, da naj bi se sestanki vršili vedno v Gorici, odgovarjamo, da bomo skušali tej želji ustreči. Prihodnji četrtek pričakujemo v Gorici obilne udeležbe in takrat lahko dočimo tudi kraj prihodnjemu sestanku.

Predsedništvo „Goriške zveze“.

Razpuščeno laško društvo. Namestništvo je razpustilo Mazzinijansko društvo „Circolo popolare“ v Gorici. Najbrže bo ta razpust v zvezi z bombo, ki so jo našli v Gorici. Poleg tega je verjetno, da je društvo imelo mnogo prepovedanih časnikov in knjig, ki jih je pri preiskavi zapisnila policija. Z razpuščenjem društva pa še ni doseženo vse. Treba bo napeti druge strune.

Bojkot proti laškim trgovcem. Laški trgovci iz Gorice so prišli v ponedeljek na sejem k Sv. Luciji; a so morali takoj oditi nazaj v Gorico.

Železnica Trst-Tržič. — C. kr. namestništvo je izdalo sledeči razglas:

C. kr. železniško ministerstvo je z odlokom z dne 7. julija 1908, št. 31.231/3 zaukazalo po določilih narešbe c. kr. trgovskega ministerstva z dne 29. maja 1880 drž. zak. št. 57 revizijo proge in komisijo za postaje glede po dr. ing. Gino Dompieri in dr. ing. Giorgio Maglich iz Trsta predloženega načrta normalnotirne železnice, katero bo gonila električna sila in bo služila izključno za osebni promet iz Trsta v Tržič.

Komisija, pod vodstvom c. kr. namestnišvenega tajnika Herberta barona Baum se suide 7. avgusta 1908 ob 9. uri predpoludne v sejni dvorani c. kr. namestništva v Trstu.

Lovsko in strelsko društvo za Goriško naznanja cenj. društvenikom, ter lovcem, ki bi želeli pristopiti društvu, da se je uredilo strelišče za streljanje na leteče plošče v Št. Mavru pri gosp. Ivan Fonzari.

Streljalo se bode vsako nedeljo popodne od 4. in pol naprej ob ugodnem vremenu.

Naboje kaliber 12 in 16 se dobi na strelišču; istotako si lahko izposodi tam puško, kdor bi svoje ne prinesel s seboj.

Vsakdo naj se ravna po strelnem, oziroma varstvenem redu, da ne zapade globi. —

Razpisana je ustanova Valentina Staniga letnih 126 K. Na vživanje tega štipendija so poklicani sorodniki ustanovnika, v slučaju da ni takih, pa mladeniči ki obiskujejo kako ljudsko šolo, ali pa gimnazijo v grof. vini Goriško-Gradiščanski.

Pešpolk št. 47. je odšel na velike vaje do Senožec.

Tajinstveno aretiranje. — Te dni so aretirali nekega Viktorja Molessinija, ki je moral zagrešiti kaj izvanrednega, ker na policiji nočejo povedati vzroka aretacije!

Vel. dol. — Veselica, ki se je vršila pri nas 26. p. m. v proslavo 60 let. Nj. Vel. je v primeri z našimi razmerami dobro uspela. Akoravno je sedaj veliko dela na polju so vendar tekmovali možje, mladeniči in dekleta med seboj z občudovanja vredno požrtvovalnostjo in pridnostjo, za kar jim gre vsa čast in slava.

Posebno so bile vse hvale vredne obe deklamaciji in tamb. godba, a prva pohvala gre tamb. zboru, ki se je v teku 6 mesecev s pridnostjo in navdušenostjo brez posebnega učitelja tako dobro izvežbal, da je žel pri sedanjih veselici ogromno pohvalo.

Le tako naprej vrli možje, fantje in dekleta! Pokazali ste, da stremiste z vsemi močmi po izobrazbi in da prodira prava omika v vaše vrste, ki ustvari iz Vas zdravo ljudstvo v čast občini in slovenskemu narodu.

Z možnarji so streljali v Batujah na Vipavskem minolo nedeljo. 27 letni Rudolf Vetrhjel prižigal možnarje, kar se je možnar razletel in mu strašno razmesaril desno roko. Odvedli so ga v goriško bolnišnico.

Društvo upravnih uradnikov avstrijskih kaznilnic in jetnišnic. Tudi v Avstriji je prišlo do ustanovitve društva, kakor ga imajo Nemška in druge države že dolgo let. Ustanovilo se je namreč društvo, ki ga tvorijo možje mnogih izkušenj, dru-

štvo, ki bo po svojih močeh sodelovalo pri reševanju gotovo jednega najvažnejših socialnih uprašanj t. j. kako zatirati zločinstva s času primerno izpolnitvijo kazenskega zakonika in zakonika o izvršitvi kazni, o oskrbovanju in varstvu. Društvo bode delovalo tudi na to, da se čimprej odpravijo ona kazenska navodila (norme), ki so bila sicer svoječasno prav primeras, a so zastarela in povzročajo dandanes veliko gorja. Novo ustanovljeno društvo bode obračalo posebno pozornost tudi na to, kako kazensko postopati z mladino. Da je ta zadeva dandanes res nujno potrebna, je pokazal tudi sam pravosodni minister, ko je lansko leto javno izrekel željo, naj se vendar ne mudi nič več časa, ampak če se vže novi kazenski zakonik v doledni dobi ne uveljavi, naj se vsaj v bolj važnih točkah poskrbi s posebnim zakonom v stvari kazenskega pravnega postopanja in kazensko pravnega varstva za mladino.

V resnici so pa nedostatki v tej zadevi tako kričeči, da se sleherni dan lahko računa na velik dobiček, kolikor prej se temu zlu odpomore. Novo društvo se mora z veseljem pozdraviti vže tudi radi tega, ker so vlevažni posel v njem prezeli možje, ki so svoje življenje posvetili delovanju v kaznilnicah in jetnišnicah; ti so po svojem dolgotravnem službovanju spoznali ne le vse napake starega kazenskega zakonika temveč so tudi gledali s pomilovanjem na nesrečo, ki proizišla iz preveč tenkovestne uporabe starega kazenskega zakonika.

Njihova naznanila se bodo v prvi vrsti pečala z zadevo, kako ravnati z mladino ki je zapadla kazni; za javnost bodo taka naznanila tudi velikega pomena, ker bodo pospeševala popravo in izdajo novega vže itak izdelanega zakonika za kazensko pravno ravnanje z mladino. Ta zakonik je tudi gosposki zbornici vže predložen ter se bo prihodnjo jesen posvetovalo o njem; ker je pa v nekaterih važnih točkah pomanjkljiv, ga od mnogo strani po pravici napadajo, kar gotovo tudi ovira njegovo oživitorenje.

Opozorjamo toraj slavno občinstvo na ustanovljeno društvo upravnih uradnikov vseh avstrijskih kaznilnic in jetnišnic z začasnim sedežem v Gradcu (c. kr. kaznilnica) ter želimo in priporočamo, da naznanijo svoj pristop k društvu udje in sodelniki v kar največjem številu iz vseh stanov in krogov, ki se čutijo interesirane. Le tako bode novo društvo moglo prav in ugodno rešiti svojo nalogo in odpraviti vse nedostatke, ako ga bode tudi širše občinstvo podpiralo.

Nesreča. Včeraj 31. julija zvečer ob 7. uri trčila sta na Cesti motor vozeč 3 osebe in konj z vozom, na katerem je bil voznik s 3 otroci. Na prvi pogled se je mislilo da je vse razbito, a k sreči ostali so vsi pri življenju. G. M. iz Gorice in neka gospa sta še precej poškodovana, prvi na prsih, druga na levi nogi. Konj je obtičal na motorju in le s težavo se je rešil istega. Krivo je nepravilno umikanje!

Strelna. — V nedeljo 26. je okoli 2. popoldne strelna udarila v „ter“ Hruševljeke podružnice in porušila „špico“. Janeza Goloba, ki je pomagal zvoniti cerkveniku, je vrgla 3 korake daleč, razparala mu je hlače v cote, čevlja enako — noga ima 2 mali rani. Zdravnik pravi, da ni nobede nevarnosti in naj zahvali Boga, da je tako se izšlo! Cerkveniku Antonu Markočič je nekoliko oglušila uho in eno nogo. Drugače nič hudega. Treska in hudega vremena reši na Gospod — pa tudi šibe potresa, kateri nas je v 14. dnevih rahlo potresel dvakrat.

Družinska Pratika za navadno leto 1909 bo dotiskana v prvi polovici tega meseca, na kar že sedaj opozarjamo cenjene čitatelje. Kakor je razvidno iz tozadevnega oglasa med inšerati, bo letošnja pratika kot jubilejna posebno krasno opremljena ter bo že po

zunanj obliki prekosila vse dosedanje letnike. Cenj. somišljenike, posebno naša društva ter gg. poverjenike za naše časopise vljudno prosimo, da že sedaj opozore svoje prijatelje na to edino našo „Pratiko“ ter po svojih močeh pripomorejo, da se ta pratika vseli v prav vsako našo družino. Cena jej ostane v kljub krasnim slikam neizpremenjena.

Italijanski gimnazij v Pulju. — S prihodnjim šolskim letom se otvori v Pulju prvi razred novega italijanskega gimnazija v Istri, katerega bode po največ vzdrževala dežela. Mesto Pulj bode pa le malo prispevalo. Dež. glavar istrski dr. Rizzi je v pogovoru z nekim sodelavnikom dunajske „Neue Freie Presse“ rekel, da ni nemogoče sporazumljene med istrskimi Slovani in Italijani. L. nekoliko dobre volje je treba na obeh straneh. Italijani bi pa svojo dobro voljo najprej pokazali s tem, da bi za hrvatsko šolstvo v Istri kaj storili in ne trosili deželnega denara, katerega spravljajo skupaj v veliki meri tudi istrski Slovani le za italijanske šole, katere se semtertje ustanovljajo brez vsake potrebe in nimajo drugega namena nego ustrezati italijanskemu šovinizmu.

Morski volk je pri Maledi v Dalmaciji odgriznil nogo 16 let stari Mileni Scacchelli. Deklica se je vračala s tremi dragimi dekleti v barčici z vožaje. ob obali, kar zagleda čisto blizu ladje dva morska volka. Vsa prestrašena zgrabi nek železni drog, da bi z njim pregnala roparski ribi. Pri ti priliki se preveč nagne čez rob in pade v morje, volk hlastne proti njej in ji odtrga nogo. O tala dekleta so vpila na pomoč in na pol mrtvo so nesrečnico rešili. Prepeljali so jo v bolnišnico, kjer je pa prihodnjo noč umrla.

Papež Pij X. in avstrijski vojak. Leta 1865 je papež Pij X. bil še priprost, župnik v vasi Tombolo pri Padovi. Tam so tudi Avstrijanci imeli vojaške vaje. O 1. velike polietne vročine je Bayer Janez, vojak I. pešpolka, omedlel med potjo in obležal na cesti; stražil ga je tovariš. Mladi župnik Sarto, ki je ravno prišel od bolnika, se je usmislil siromaka; prinesel mu je vina in kruha okrepčalnemu pa je daroval svetinjo. — Bayer je doslužil vojaščino in se je vrnil v svojo domovino Šlezijo, kjer sedaj živi kot c. kr. trafikant. Ko je Bayer pred nekočkim časom čital v koledarju, da je sedanj papež prej bil župnik v Tombolu, se je spomnil one nesreče in dobrotljivega oskrbnika župnika. Pisal je papežu pismo, v katerem se je hvaležen spominjal dogodka in prosil, da bi se mu to potrdil. Po naročilu Pija X. je sedaj državni tajnik Merry del Val odgovoril Bayerju in mu zagotovil, da se papež prav dobro spominja avstrijskega vojaka, kateremu je mogel pomagati, obenem mu je poslal 200 lir ali 190 kron za dar in apostolski blagoslov.

Poštna pošiljatve za vojno mornarico, dislocirano v Pekingu in Tientsinu in za naše bojne ladje v Kitajskem morju, bodo se vozile odslej vse, torej tudi časniki in tiskovine, skozi Sibirijo. Doslej so pošiljali po tej poti samo pisma.

Shod slepcev. Binkoštna praznike prihodnjega leta se bode vršil v Draždanih shod nemških, avstrijskih in švicarskih slepcev. Posvetovali se bodo na tem shodu o tem, kako in s kakim poslom si slepci najlažje služijo kruh.

„Narodna Tiskarna“ v Gorici
išče

korektorja,

ki je ob enem sposoben sodelovati pri političnem listu. Ponudbe sprejema

Dr. A. Gregorčič
načelnik.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Tovarna kisa odlikovana na obrtni
razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

Gorica, Kapucinska ulica št. 9.
priporoča cenj. gg. trgovcem razno-
vrstnega kisa. Cene zmerne, po-
strežba točna in poštena.

Poprava
in komi-
sijska za-
loga dvo-
koles in
šivalnih
strojev
pri

Batjelu
Gorica

Via

Duomo

3-4.

25

Prodaja tudi na mesečne ob-
roke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emaj-
lirajo po ceni z ognjem.

Ant. Obidič

čevljar
v Semenški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce št. 6.

Prva goriška tovarna
umetnik **ognjev**

s strojnim obratom izdeluje: rakete
bengalične luči, rimske sveče, ko-
lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnatu to-
piče. Zlasti priporoča jubilejne trasp-
rente v velikosti 120 cm X 200 cm s
podobo cesarjevo; in 100 cm X 150 cm
z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila
tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske
palace.)

Odlikovana
mizarska
delavnica s stroje-
vim obratom —
GORICA
- Tržaška ulica 18 -

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe:	Za sobe:	Za cerkve:
Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Omare postelje mize umivalnike ponočne omarice stolice i. t. d.	Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.

ZALOGA:
vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebri-
čev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov,
kakor: cimrjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

Rihrad in
Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in
prodajajo seno, slamo, re-
zanico in krompir vsake
vrste pod najugodnejšimi
pogoji.

Velepodjetje prve vr-
ste v lastnem obratu
z lastno parno silo.

Štev. 2148

Op.

Raglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil II. četrtletja, t. j. mesecev
aprila, maja in junija 1908,

začne v

ponedeljek, 7. septembra 1908,

ter se bo nadaljevala naslednje de-
lavnike in sicer četrtke in pon-
deljke, od 9. ure zjutraj do 1. po-
poludne.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

V Gorici, 29. julija 1908.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mekega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod, stiskalnic itd.

Slovenska trgovina z vinom v Gorici!

A. Cigoj & Nemec

veletržca z vinom v Gorici ulica Municipio št. 1. pri-
poročata svojo veliko zalogo najboljših domačih
istrskih, vipavskih in briskih belih in črnih vin.

Vino pošiljata v sodih od 56 l. naprej v mestu
na dom in po železnici na vse strani.

Na zahtevo pošiljata vzorce franko in zastonj.

Postrežba točna!

Cene jako zmerne!

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Anton Kuštrin,

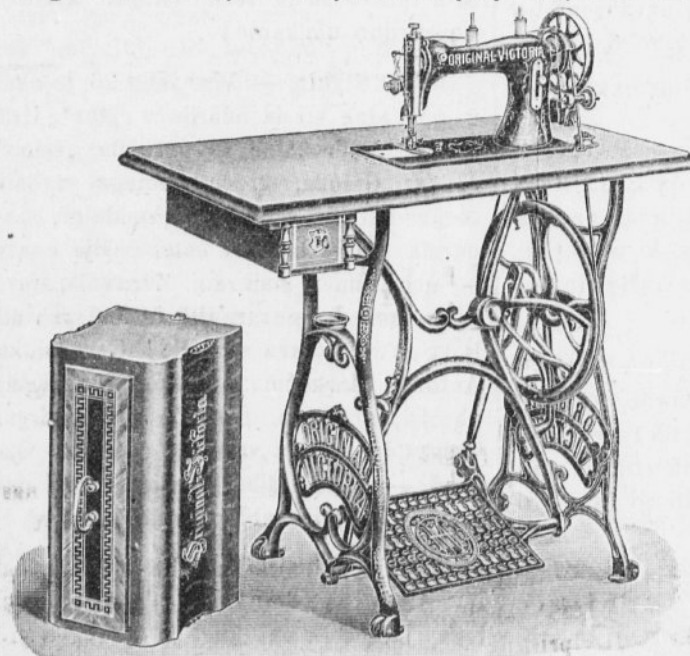
trgovec v Gorici

Gospodskovalica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Ce-
lon. Portoriko itd. Oljce: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mlijsveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Znidaršič
& Valenčič. Zveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

